

Prleški vsovalec

Izvajalec: Ansambel Alojza Grnjaka

Avtor besedila: Franjo Slavinec

Avtor glasbe: Franjo Slavinec

Tan doleh na póli v eni vési,
imena že več ne ven,
sen meja jas negda diklino,
to lahko van pač poven.

Je Micka bla lepa kak engel,
za mene je bila zlato;
či ker mi toga ne vervle,
pr'moji veri je istina to.

Enkrat ali dvakrat na teden,
hodja sen k Micki to dol.
Včosih se skrija na škeden,
včosih sen beža kak nor.

Te pa je Micka potihen
zazvola me hodi no sen,
sma gučala rada se mela,
gda dela se beli je den.

Leta so hitro potekla,
nama so minola tri.
Midva pa rada se méla,
méla še izda bi tri.

A prišlo je čistar drgačik,
što krif je za to se ne vé:
da prišla sva z Mickoj narozno,
nej pesen van tota pové.

Čehi pa mene so pazli,
gda godi sen ša domu.
Naenkrat iz teme so zrasli,
pod oknom me dobili so.

Z batjagami, s koli, no cepci,
na mene skočili so fsi.
Me bili, brsali, metali,
potrli so rebra mi tri.

Potlan pa duma sen leža
v posteli tjedne tri.

Vse pravice pripadajo avtorju besedila.

Eno in ovo štindira,
kej vse se na sveti zgodi!

Micko pa z misli sen püstja,
predaleč do jé je bilo:
a rejši kak še enkrat bi fasa,
vzeja od njé sen slovo.